

“Eğer çocuklarımız için bir umut mirası bırakmak ve gelecek nesillerimize barış dolu bir dünya emanet etmek istiyorsak, dinimiz veya inancımız ne olursa olsun, önceliklerimizi acilen değiştirmemiz gerekmektedir. Maddiyatçılığa ve güç arzusuna kapılmak yerine, ister zengin ister fakir olsun her millet, tüm dünyanın barış ve güvenliğini her şeyin üzerinde tutmalıdır.”

—*Barış Sempozyumu, Londra, 2018*

“Milletlerin ve liderlerinin, başkaları üzerinde hâkimiyet kurmaya çalışmak ve yalnızca kendi haklarını savunmak yerine, birbirlerinin haklarını yerine getirmenin faydasını görmelerini niyaz ediyorum. Ayrımcı dua ediyorum ki, dünyanın sorunları için belirli dinleri veya belli etnik kökenlere sahip insanları suçlamak yerine, birbirimizin inanç ve geleneklerine hoşgörü gösterelim ve toplumlarımızdaki çeşitliliğe değer verelim.”

—*Londra, Birleşik Krallık, 2019*

“Ne yazık ki, ister Rusya, ister Batı dünyası ya da diğer büyük güçler olsun, bu bitmek bilmeyen güç ve zenginlik hırsı, insanlığı dünya barışını yerle bir etmekle tehdit eden son derece tehlikeli bir yola sürüklemiştir. Bu nedenle hepimiz, bu mevcut çatışmanın barışçıl bir şekilde çözülmesi için Yüce Allah’a içtenlikle dua etmeliyiz.”

—*Surrey, Birleşik Krallık, 2022*

KÜRESEL HUZURSUZLUK VE MÜSLÜMANLARIN BİRLİĞİNE DUYULAN ACİL İHTİYAÇ

Hazret Mirza Masrur Ahmed المرزا محمد مسرور أحمد

Vadedilen Mesih ve İmam Mehdi'nin beşinci halifesi

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Küresel Huzursuzluk Ve Müslümanların Birliğine Duyulan Acil İhtiyaç

Vadedilen Mesih'in^{AS} Besinci Halifesi ve
Müslüman Ahmediye Cemaati'nin Dünya Çapındaki
Başkanı ve İmamı
Hız. Mirza Masrur Ahmed
tarafından 6 Mart 2026'da irad edilen Cuma Hutbesi

İngilizce ilk baskısı: İngiltere 2026
[ISBN: 978-1-83596-233-6]
Türkçe ilk baskısı: Türkiye 2026

Pelikan Basım Matbaa ve Ambalaj Sanayi Tic. Ltd. Şti.
Kayabaşı Mah. Ulubatlı Hasan Cad. Giriş Kayaşehir Sit.
D Blok No: 2H 19 Başakşehir İstanbul

Daha fazla bilgi için:
www.ahmediye.org

CONTENTS

Önsöz	ix
<i>Hazret Resulüllah'ın^{sav} nübüvvetinin gayesi ve İslam Dünyasının bölünmesi</i>	3
<i>İslam Dünyasında kaos çıkarmada küresel süper güçlerin rolü</i>	4
<i>Orta Doğu'da askeri varlık ve stratejik manevralar</i>	6
<i>Dünya büyük bir tehlike altında - Sorumluluklarımız</i>	10
<i>Mevcut savaşın acı gerçekleri</i>	13

<i>Ekonomik sonuçlar ve çatışmanın tırmanışı</i>	14
<i>Küresel güç politikaları ve savaşın yayılma tehlikesi</i>	15
<i>Müslümanlar arasında barış için Kur'an-ı Kerim'in rehberliği</i>	20
<i>İslam'da Kardeşlik - Barışın temeli</i>	22

Hazret Mirza Masrur Ahmed المرزا
المسعودي
المسعودي

Vadedilen Mesih ve İmam Mehdi'nin beşinci halifesi

ÖNSÖZ

Müslüman Ahmediye Cemaati'nin Dünya Çapındaki Lideri Mirza Masrur Ahmed hazretleri (Allah yardımcısı olsun), yirmi yılı aşkın bir süredir modern dünyanın karşı karşıya olduğu ciddi tehlikeler ve artan küresel çatışma riski konusunda kararlı uyarılarda bulunmaktadır. Kendisi, mevcut gerilimler tırmanmadan çok önce; adalet ilkesinin göz ardı edilerek güç, kaynak ve jeopolitik avantaj peşinde amansızca koşulmasının, dünyayı kaçınılmaz olarak geniş çaplı bir savaşa sürükleyeceği konusunda ikazda bulunmuştur. Hutbeleri, konuşmaları ve yazıları aracılığıyla insanlığa; kalıcı barışın askeri güç veya siyasi üstünlükle değil, ancak adalet, dürüstlük ve tüm halkların ve ulusların haklarına saygı gösterilmesiyle sağlanabileceğini defalarca hatırlatmıştır.

Bu çabaların merkezinde, dünya liderleriyle kurduğu doğrudan temaslar yer almaktadır. Mirza Masrur Ahmed hazretleri; devlet başkanlarına, başbakanlara ve diğer küresel liderlere mektuplar yazarak onları adaletle hareket etmeye çağırmış ve uluslararası ilişkilerin dar kişisel çıkarlar doğrultusunda yönetilmeye devam etmesi durumunda doğabilecek felaketler konusunda uarmıştır. Bu

mektupların yanı sıra parlamentolara ve uluslararası topluluklara hitap ederek, adalet ve karşılıklı saygı yoluyla barışın nasıl tesis edilebileceğine dair net bir vizyon sunmuştur. Modern çağın krizleri ve bunların çözümleri hakkındaki hitapları, “Dünya Krizi ve Barışın Yolu” ile “Batı’nın Büyük Uyanışı” gibi derlemelerde yer almaktadır.

Elinizdeki bu hutbe, bu köklü mesajın devamı niteliğindedir. Mirza Masrur Ahmed hazretleri, mevcut küresel durumu değerlendirmekte; siyasi rekabetlerin, askeri müdahalelerin ve İslam dünyası içinde büyüyen bölünmelerin tehlikeli sonuçlarına dikkat çekmektedir. Aynı zamanda Müslümanlara, tek bir Ümmet olarak paylaştıkları sorumlulukları hatırlatmakta; onları iç çekişmelerin ötesine geçmeye, hikmet ve birlik içinde hareket etmeye çağırmaktadır.

Nihayetinde bu hutbe, hem bir uyarı hem de samimi bir çağrıdır. Mirza Masrur Ahmed hazretleri, dünyanın endişe verici durumuna dikkat çekerken; Müslümanları ve tüm vicdan sahibi insanları adalete, birliğe ve samimi duaya yönelmeye davet etmektedir. İnsanlık ancak ahlaki sorumluluklarını yerine getirerek ve Yüce Allah ile samimi bir bağ kurarak daha büyük felaketlerden kaçınabilir ve dünyada kalıcı barışı tesis etmeyi umabilir.

Yayıncı

*Teşehhüd, Taavvüz, Tesmiye ve Fatıha Suresi'nin
tilavetinden sonra Huzur-u Enver (Allah ona aziz
yardımıyla destek olsun) şöyle buyurdu:*

Hazret Resulüllah'ın^{SAV} nübüvvetinin gayesi ve İslam Dünyasının bölünmesi

Allah'ın Resulünün (sav) getirdiği mesajın gayesi; tek ve bir olan Allah'a iman etmek, O'na ibadet etmek, O'nun tevhidini ikame etmek ve bunun için çaba göstermek, O'nun kullarının haklarını eda etmek ve sonra tek bir ümmet olarak birbirleriyle kardeşçe yaşamaktır. Fakat bugün, Kelime-i Şehadet getirdiğimiz ve “Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah”a inandığımız iddiasına rağmen içimizde parçalanma vardır ve birlik yoktur. Amellerimiz, iddia ettiğimiz o öğretinin gerektirdiği ameller değildir. Netice itibarıyla, eğer Müslüman dünyasının mevcut durumunu düşünürsek, bu son derece endişe vericidir. Her ne kadar bazı İslam ülkelerinin elinde doğal kaynaklar

ve zenginlikler olsa da, buna rağmen dünya güçleri karşısında ne kayda değer bir konumları vardır, ne dinin ilerlemesi için özel bir rolleri vardır, ne de İslami öğretilerin uygulanması için olması gereken o çaba görünmektedir. Bunun sonucu, daha önce de defalarca söylediğim gibi, gayet açıktır: O zaman başkaları bu durumdan faydalanmaktadır.

İslam Dünyasında kaos çıkarmada küresel süper güçlerin rolü

Müslüman hükümetlerin, siyasetçilerin ve krallıkların; sadece kendi şahsi menfaatlerini elde etmek yerine, İslam milleti olarak bir olmamız ve bunun için topyekûn gayret göstermemiz gerektiği yönünde çaba sarf etmeleri gerekir. Ancak böyle olduğunda dünyanın saldırılarından korunabiliriz, ancak o zaman onurumuzu tesis edebiliriz ve ancak o zaman İslam karşıtı güçlerin içimize nifak sokmasına engel olabiliriz. Bunun için, Allah Teala'nın bu zamanda nasıl bir nizam var ettiğini de düşünmemiz gerekir. Eğer amel edersek veya kabul edersek bu durumlardan kurtulabileceğimiz ve tek bir millet olabileceğimiz o ilahi nizam hangisidir?

Allah Teala'nın o nizamı şudur: O, tek bir ümmet oluşturmaları için Mesih-i Mevud'u göndermiştir.

Öyleyse bu konu üzerinde de düşünmeliyiz. Ne zaman ki biz bu konu hakkında düşünürsek ve İslam dünyasının ülkeleri ile Müslümanlar bu mesele üzerine kafa yorarlarsa, ancak o zaman kendilerine karşı yükselen fitne ve fesatlardan kurtulabilirler. Ahmedî olmamız hasebiyle bizim gayretimiz ve duamız; Allah Teala'nın Müslüman ümmetini birlik haline getirmesi ve onları bugünlerde içinde ezildikleri bu fesat ve zulümlerden kurtarmasıdır. Dünyanın durumu hakkında uzun zamandır konuşuyorum. Önceleri sadece Avrupa ve diğer Batılı ülkelerin bu durumlara sebep olacağı düşünülüyordu; evet onlar buna sebep oluyorlar ama bizzat İslam ülkeleri de buna sebep olmaktadır. Bunun için, önce o Batılı güçler İslam ülkelerinde fesat çıkardılar, sonra yavaş yavaş bu fesadı körükleyerek bir ülkeden diğerine yaymaya devam ettiler. Bunun arkasında yatan planları gayet açıktır: Kendi güçleri vasıtasıyla bu ülkelerin kaynaklarını ele geçirmek ve onları kendi kullanımlarına sunmak istiyorlar. Her ne kadar bazı Arap ülkelerinin elinde, daha önce de söylediğim gibi zenginlik

olsa da, buna rağmen bu Batılı güçler onları kendi boyundurukları altında tutmaktadırlar.

Neticede benim uzun süredir gerek yabancılara gerekse kendi insanımıza söylediğim sözlerin sonuçlarını bugün çok açık bir şekilde görüyoruz. Şunu her zaman hatırlamalıyız ki; Deccalî güçler biz Müslümanları asla barış ve huzur içinde yaşarken görmek istemezler. Onların asıl ajandası, Müslüman dünyasında daima fesat üretilmeye devam edilmesidir. Deccalî güçler; petrol zenginliği veya diğer kaynakların bulunduğu Arap ülkelerine her zaman “Barışın tesisi için sizinle anlaşma yapıyoruz” diyerek aldatmışlardır, fakat hakikatte onların içsel planları başkaydı ve bugün bunlar açıkça ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla bugün bize düşen, özellikle dualar yoluyla Allah Teala’nın huzurunda eğilmek ve Müslüman dünyası için özel dua etmektir; şu an buna çok ihtiyaç vardır.

Orta Doğu’da askeri varlık ve stratejik manevralar

Bugünlerde Orta Doğu’da süregelen savaşı incelediğimizde şu husus çok netleşmektedir:

Amerika birçok Müslüman ülkede askeri üsler kurmuştur; peki ama niçin? Sebebi nedir? Bu ülkelerin korunması için mi? Sonuçta bu Arap ülkeleri kimden tehlike görüyordu? Bu güçler önce kendileri tehlikeler yarattılar, sonra da “Tehlikedesiniz, bu yüzden korunmanız için bu üslerin kurulması şarttır” algısını oluşturdular. Oysa Müslümanların tehlike olarak görebileceği taraflara karşı bu güçler kendi kuvvetlerini veya silahlarını muhtemelen asla kullanmayacaklardır. Ya da Müslümanlar onlar tarafından şu konuda ikna edildiler: “Bize üs verin, biz de sizin çıkarlarınıza ve ticaretinize fayda sağlayalım.” Halbuki onların bu bölgedeki asıl amacı, kendi karşıt güçlerine mukabil varlıklarını sağlam temeller üzerinde sürdürmektir. Eğer Arap ülkeleri için bir tehlike söz konusu idiye bile bu, o güçlerin bizzat kendi yarattığı bir şeydi; yoksa kendi aralarında böyle bir tehlike durumu yoktu. Neticede bu üsleri, bölgedeki üstünlüklerini korumak için kurdular. Hem İslam dışı dünya üzerinde hem de İslam dünyası üzerinde kendi üstünlüklerini kurmak istiyorlardı.

İran her zaman bu insanların gözüne batıyordu ve inanç farklılıkları nedeniyle bazı Müslüman ülkeler de onlara karşıydı; Batılı güçler de bundan

faydalandılar. İran'ın İsrail'e karşı politikası daha sert olduğu için, İsrail'in güvenliğini garanti altına almak ve İran'ı korkutmak adına bölgede varlık göstermek için Arap ülkelerini bir şekilde ikna edip orada üsler kurmayı uygun buldular. Bu durum gayet açıktır ve sonucunu da gördük: Bu üsler yüzünden Arap ülkelerine de saldırı ihtimalleri doğdu ki nitekim sonunda bunlar gerçekleşti ve ekonomileri mahvoldu. Petrol zenginliği veya turizmin olduğu yerler olumsuz etkileniyor ve etkilendi. Bu durumdan yine o güçler fayda sağladı ve gelecekte de sağlayacaklar. Çünkü savaş çıktığında ve ekonomi etkilendiğinde, doğal olarak karşı taraf da misilleme yapar ve diğerlerinin üslerini yok etmeye çalışır. İran ile savaş halinde oldukları için İran da bugün gördüğümüz şeyi yaptı; Arap ülkelerindeki Amerikan üslerini hedef aldı, onları yok etti veya zarar verdi. Bir Arap gazeteci daha dün şöyle yazdı: "Araplar dikkatli olmalı; çünkü İran'ın yaptığı söylenen bu saldırıların tamamını İran yapmıyor olabilir; Amerika ve İsrail de bizzat yapabilir. Eğer önceden İran yaptıysa bile, şimdi bundan faydalanarak onlar yapacaklardır." Hatta İran bazı saldırıları reddetmiştir. O yazar şunu bile yazmıştır: "Bir vakit geldiğinde Amerika

ve İsrail bu savaştan çekilip Müslüman dünyasının, tam da onların istediği gibi birbiriyle savaşmaya devam etmesi bile mümkündür.

4. Halifetü'l Mesih hazretleri Irak savaşı sırasında da bu fitnenin dünyaya yayılmaya devam edeceği konusunda uyarıda bulunmuştu. Keşke Müslüman dünyası bu durumu anlasaydı. Şimdi bir değerlendirme yapın; Irak savaşıyla birlikte diğer Müslüman ülkelerde de huzursuzluk çıkarma girişiminde bulunuldu. Onlarda fesat çıkarıldı ve o zamandan beri diğer Müslüman ülkelerde de kim-senin inkar edemeyeceği şekilde sürekli bir huzursuzluk meydana gelmektedir. Bazı Müslüman ülkeler bizzat birbirlerine karşı savaşıyorlar, bunu Müslüman dünyasında görüyoruz. Dediğim gibi, bu huzursuzluk bizzat bu Batılı güçlerin yaydığı bir şeydir ve görünürde Allah Teala'nın özel bir takdiri dışında bunun durma ihtimali gözükmemektedir; bunun için de her halükarda onların çaba sarf etmesi gerekecektir. Bunun için her bakımdan bizim de dualar etmemiz gerekir ki Allah Teala Müslüman dünyasını bu huzursuzluk ve fesattan korusun ve muhafaza etsin; Müslüman dünyasının ve Müslümanların da barışçıl olmaları ve kendi aralarında kardeşçe yaşamaları gerekir. Onların

İslami öğretisi budur, birbirlerinin boyunlarını vurmaları değil.

Dünya büyük bir tehlike altında – Sorumluluklarımız

Öyleyse bizim görevimiz budur ve biz uzun zamandır hem dostları hem de yabancıları zulümden alıkoymak için bilgilendirmeye, onları uarmaya çalışıyoruz; çünkü bu zulüm günbegün arttıkça, geniş çaplı bir dünya savaşının çıkacağı görülmektedir. Hatta bazı Batılı yorumculara göre dünya savaşı zaten başlamıştır; ben de başladığını söylüyorum. Ancak Müslüman dünyası eğer şimdi bile akıllıca davranır, aklını başına toplar, birleşir ve el ele verirse, deccalın fitnelerinden hâlâ korunabilir. Dünyanın durumunu incelediğinizde tehlikenin şu an çok büyük olduğunu görürsünüz. Daha önce de dediğim gibi, herkesin kendi menfaatleri vardır ve son raddede bencillik oluştuğunda, insan başka bir şey düşünmez, sadece kendisini düşünür.

Velhasıl şunu görmemiz gerekir ki; eğer dünyadaki fesadı azaltmak istiyorsak, bu sadece kendi hakkımızı almakla değil, hak vermekle de

mümkün olacaktır. Eğer Müslüman dünyası bu durumu anlar ve Batılı büyük güçler içerisindeki sempatizanlarına, “Barışın tesisi için sizin de bazı haklarınızdan vazgeçmeniz gerekir” derse -ki haklarından vazgeçmek bir yana, onlar bizzat başkalarının haklarını gasp ediyorlar- onlara şunu anlatmak zorundadırlar: Siz de adaletle hareket etmelisiniz, ancak o zaman dünyada barışı tesis edebiliriz.

Bunun için, dediğim gibi, uzun zamandır insanların dikkatini çekmeye çalışıyorum. Vaktiyle benim bu sözlerimi duyup “Dünya hakkında çok karamsar konuşuyorsun, dünyanın tehlikeli bir savaşa sürükleneceğine dair olumsuz bir anlayışa sahipsin” diyenler, bugün bizzat kendileri, “Birkaç yıl öncesine kadar imkansız gördüğümüz şeyler şimdi mümkün hale geldi ve savaşlar başladı” demeye başladılar. Amerika ve Avrupa’da bulunan kendi analistleri bile, daha önce de söylediğim gibi, dünya savaşının başlangıcının gerçekleştiğini ve bunun artarak devam edeceğini yazmaya başladılar. Bu insanlar yanlış menfaatlerini elde etmek için çabalamaya devam ettikleri sürece, bu tehlikenin azalma ihtimali yoktur. Savaş çıktığında her iki taraf da zarar görür.

Şimdi Orta Doğu'da süregelen savaş, görünürde Amerika'nın İran'a saldırmasıyla başlamış olsa da; İran daha önce açıkça şu uyarıyı yapmıştı: "Eğer bize saldırılırsa, Arap ülkelerinde bulunan ve Amerika'nın belirli bir gaye için kurduğu ki şimdi o gayeye ulaşıyorlar üslerine saldıracağız." İran bunu net bir şekilde söylemişti. Savaş başlayınca İran bombalandı, şehirleri yerle bir edildi, masumlar ve çocuklar öldürüldü. Ruhani liderlerinin ikametgahına saldırıldı, aile fertlerinin çoğunun hayatına son verildi. Bu güçlerin düşüncesi ve sloganı, "Bu rejimi sonlandırırız İranlılar özgürleşecek" şeklindeydi; peki bu neye yol açtı? Az da olsa muhalif olanlar bile şimdi onların yanında yer aldı ve ismi Hamaney olan liderleri şehitlik makamına erişti. Bu şehitlik makamı sebebiyle halk nezdinde itibarı daha da arttı. Çocukları öldürüldü, tüm ailesi öldürüldü. Dolayısıyla yapılan bu zulüm rejimi değiştirmek şöyle dursun, onlara olan saygı ve hürmeti daha da artırdı.

Mevcut savaşın acı gerçekleri

Neticede İran da misilleme olarak Arap lke-
lerindeki Batılı güçlerin ve Amerika'nın üslerine
saldırdı. Bunun yanı sıra petrol kuyuları gibi bazı
yerler için de Amerika; "İran, Suudi Arabistan'ın
filan petrol bölgesine saldırırsa şöyle yaparız"
diyerek tehditler savurmaya başladı; hatta bazı yer-
lerde "Saldırdılar, o yüzden şunu bunu yapacağız"
dediler. Buna karşılık İran net bir şekilde, "Ne
böyle yerlere saldırдық, ne de böyle bir niyetimiz
var" dedi. Bu, Müslümanların kalplerinde
Müslümanlara karşı nefret tohumları ekmek için
kurulan bir başka tuzaktır. Çatışma zaten sürüyor,
bu iddialar sadece o nefretleri körükleme çabasıdır.
Tıpkı daha önce bir gazetecinin beyanında okudu-
ğum gibi; kendileri de zarar verip suçu İran'ın ze-
rine atabilirler.

Dediğim gibi, böyle durumlarda Müslüman
dünyası adımlarını çok düşünerek atmalıdır.
Ancak biz Ahmediler, içimizde acı hissetmemize
rağmen mecburuz; onları uyarmaktan, onlar için
dua etmekten ve yaşananların yanlış olduğunu
anlatmaya çalışmaktan başka bir şey yapamayız.
Müslüman hükümetler artık akıllarını başlarına

almalı, sadece kendi ülke menfaatlerini değil, Müslüman ümmetinin menfaatlerini gözetmeli ve hiçbir tür hıyanete bulaşmamalıdırlar. Ancak o zaman bir dereceye kadar kurtuluş olabilir. Orta Doğu'daki Arap ülkelerinin bazılarında petrol zenginliği olsa da, ne savunma kapasiteleri var ne de sanayileri gelişiyor. Sadece petrol zenginliğiyle veya bazı yerlerde turizmi teşvik edip geliştirmekle ilerleme kaydedilemez. Onların tam bağımlılığı Batı dünyasına ve Batılı güçleredir. Dediğim gibi, Batılı güçler onların bu zayıflığından faydalanarak orada üslerini kurmuşlardır. Sonra İran'a karşı savaş başlayınca, İran da Arap ülkelere saldırılar başlattı. Aslında Arap ülkelere değil, Amerikan üslerine saldırı; fakat şimdi Araplara "Size saldırıldı" imajı veriliyor.

Ekonomik sonuçlar ve çatışmanın tırmanışı

Açıkça görüldüğü üzere, bu savaş artık korkunç bir hal almıştır. İran tarafından füzeler atılıyor, bunları engellemek için Amerikalılar bir savunma sistemi kurmuş durumdadır; fakat analistler

şunu yazıyor: “Eğer İran 50 bin dolarlık bir füze atıyorsa, onu yok etmek için kullanılan savunma füzelerinin maliyeti milyonlarca dolardır.” Bazı analistler ekonomik açıdan zararın Amerika’ya olduğunu yazıyor ama bu sadece bir görüştür. Bu güçler zaten her şeyin hesabını tutarlar ve tam bir inceleme yaparlar. Bunların hepsini planlamışlardır ve ben bu güçlerin bu zararı asla kendilerinin üstle-
neceğini düşünmüyorum; aksine bu parayı, “Sizi savunuyoruz” diyerek o Arap ülkelerinden tahsil ediyorlardır. Bir yandan petrol kuyuları kapanıyor, enflasyon artıyor ve petrol üretimi azalıyor; diğer yandan da bu mali zararı karşılamak zorunda kalacaklar ki bu da rezervlerini çok azaltacak veya bitirecektir. Nihayetinde Arap dünyasının ekonomisi çok büyük zarar görecektir. Batı dünyası veya büyük güçler de zarar görecektir olsa da, en büyük zararı Araplar görecektir ve bunu artık anlamaları gerekir.

Küresel güç politikaları ve savaşın yayılma tehlikesi

Şimdi görüyoruz ki, Amerika’nın mevcut

başkanı kendi eski hükümetlerinin politikasını fiiliyata döküyor. Bu sadece bugünkü hükümetin politikası değildir; aksine onların politikası her zaman şu olmuştur: Nereyi canları isterse oranın kaynaklarına zorla el koymak ve sonra şu veya bu sebep oldu diyerek bir bahaneyle buna meşruiyet kazandırmaya çalışmak. Hatta şimdi Amerika'nın mevcut başkan yardımcısı şu noktaya kadar varmıştır: “Eğer filan ülke bizimle birlikte yer almazsa, kaynaklarına zorla el koyacağız ve onları bize katılmaya mecbur bırakacağız.”

Savaşta dahil olmayan ülkelere yaptırımlar uygulanıyordu. Geçtiğimiz günlerde İspanya Başbakanı bir cesaret göstererek, “Biz bu savaşın ortağı olmayacağız ve üslerimizi de vermeyeceğiz” dedi; bunun üzerine Amerika'nın kendisiyle ticari ilişkileri bitireceği yönünde tehdit edildi. Bu şekilde zorbalıkla ve yanlış yöntemlerle zarar vermeye çalışarak ülkeler ve insanlar kendilerine katılmaya mecbur bırakılıyor. Bu durumda adaletten eser kalmamıştır ve adalet kalmayınca yıkım gelir; nitekim şu an ortaya çıkan tehlikeli sonuçlar doğar, hatta bundan daha tehlikeli ve korkunç sonuçlar doğacaktır.

Geçtiğimiz günlerde Avrupa Parlamentosu'nda İspanyol bir kadın milletvekili açıkça bir beyanda

bulunarak; Amerika'nın hiçbir savaşında kadınların özgürleşmediğini söyledi. Kendisi kadın olduğu için bu noktaya değindi; çünkü Amerikalıların "İranlı kadınların özgürlüğü için savaşıyoruz" iddiasının tamamen yalan olduğunu, bununla İranlı kadının asla özgürleşmeyeceğini, Amerika'nın hiçbir zaman bir kadının özgürlüğü için savaşmadığını ve onlara özgürlük kazandırmada başarılı olamadığını ifade etti.

Netice itibarıyla özet şudur: Bu ülkelerde Amerika'nın zaten bir dereceye kadar tekeli vardı; fakat şimdi buna İsrail'i de açıkça dahil ederek bu tekel daha da güçlendiriliyor. Arap ve İslam ülkeleri şunu anlamıyorlar: Zorbalıkla, baskıyla, yanlış yöntemlerle ve deccalî hilelerle öyle bir noktaya hapsediliyoruz ki bizzat kendi Müslüman kardeş ülkemizle savaşıyoruz. Müslümanlar Müslümanlarla vuruşturuluyor. Şimdi Rusya ve Çin de kendi bloklarını kuruyorlar; görünen o ki şimdi kurulan bu bloklar gelecekte daha da büyüyecek, genişleyecek ve güçlenecek. İslam dünyası artık bir savaş meydanı olarak kalmaya devam edecek; çünkü ellerinde bu insanların el koymak istediği kaynaklar var. Keşke Müslümanlar bunu anlasa ve akıllarını başlarına alsın.

Şimdi Amerika ve müttefikleri diyorlar ki: “İran’a şu yüzden saldırdık çünkü şöyle bir niyeti vardı, eğer öyle yapsaydı durum şöyle olurdu; atom bombası yapardı veya filan olurdu.” Yani sadece bir varsayım üreterek, “Eğer şöyle olsaydı bu olurdu” diyerek savaşı başlattılar. Bu tamamen bir zorbalıktır. Artık bizzat kendi Batılı analistleri bile; İran’ı yok etmenin veya onunla savaşmanın sandıkları kadar kolay olmadığını söylemeye başladılar. İran geniş ve yüzölçümü büyük bir ülkedir, belli bir güçleri vardır ve bu savaş çok uzun sürebilir. Gerçi bunun zararı tüm dünya ekonomisine dokunacaktır ama Müslüman dünyası üzerindeki etkisi çok daha fazla olacaktır. Fakat en büyük ve en acı verici olanı şudur ki; bu savaşta Müslüman Müslümanın kanını dökmektedir.

Neticede Müslümanlar Allah Teala’nın azabından korkmalıdır; yüzlerce çocuk öldürüldü, yüzlerce masum katledildi. Batılı ülkelere bakacak olursak, oradaki köşe yazarları şunu yazmaya başladılar: “Eğer İsrail’de, Amerika’da veya herhangi bir Batı ülkesinde saldırı olsa ve birkaç çocuğumuz ölse, gazetelerde sütun sütun yazılar çıkar ve günlerce yazılmaya devam eder; fakat burada bir okul bombalanıp yüzlerce çocuk öldürülüyor

ama kimsenin sesi çıkmıyor.” Önce Filistin’de bu durumu yarattılar, şimdi de İran’da aynısı oluyor. Öyle görünüyor ki, onların nazarında Müslüman canının hiçbir kıymeti yoktur.

Allah Teala Müslümanlara akıl versin de akıllarını başlarına alıp meselelerini kendi aralarında oturup konuşarak çözmeye çalışsınlar. Tevhid iddiasında bulunduklarına göre, tevhidin tesisi için birlik olmaları gerekir. Böyle asılsız suçlamalarla kavgalar çıkarmaya gerek yoktur; “filanın inançları yüzünden kavgalar büyüyor” demek de gereksizdir. Bazen inançlar yüzünden de sürtüşmeler artabiliyor ve bu durum dileyen herkesin kullandığı sıradan bir bahane haline geliyor. Müslümanlar arasındaki çekişmeler bu sebepten de kaynaklanıyor; oysa Allah Resulü (sav) o kadar temkinli ve o kadar şefkatliydi ki, sahabe bazen huzurunda “filan kişi münafıktır” dediğinde o; “Lâ ilâhe illallah dediği sürece ben ona bir şey diyemem, siz de ona münafık demeyin” buyururdu. Dolayısıyla incir çekirdeğini dolduramaz meseleler yüzünden kavga etmek, aslında sadece kendine zarar vermektir.

Allah Teala Müslüman dünyasına bu feraseti de versin. Şimdi bile olsa durumu anlasınlar ve sadece inanç farklılığı yüzünden İran’a cephe almasınlar.

İslam, tevhidin tesisi için gelmiştir, bu yüzden bunun için çaba gösterilmelidir. Büyük güçleri kendi ilahınız sanmayın; çünkü baki olan güç sadece Allah Teala'ya aittir. Eğer bu büyük güçleri her şey sanırsanız, o zaman bunlar teker teker tüm İslam dünyasını işgal ederler ve bu görünürdeki hükümetler de yok olup gider. Öyleyse vakit varken aklı başa toplamak gerekir; Allah'a yönelin.

Müslümanlar arasında barış için Kur'an-ı Kerim'in rehberliği

Bu dünyaperestler dünyanın huzurunu ve özellikle Müslüman dünyasının huzurunu mahvettiler ve gelecekte de edeceklerdir. Kur'an-ı Kerim'de Allah Teala Müslümanlara yol göstererek şöyle buyurmaktadır:

وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا
فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ
تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ
وَاقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ٥

Eğer müminlerden iki grup birbirleriyle savaşırsa aralarını düzeltin. Eğer barıştan sonra onlardan biri diğeri üzerine saldırırsa, saldıran taraf Allah'ın emrine dönünceye kadar hep birlikte ona karşı savaşın. Eğer Allah'ın emrine dönerse, adaletle o iki savaşan grubun arasını düzeltin ve insafı elden bırakmayın; kuşkusuz Allah insafılı davrananları sever.

Velhasıl bu tablo ve bu husus, dünya barışı için de çok gerekli olsa da, Allah Teala Kur'an-ı Kerim'de onlar için bu açık hidayeti buyurduğu için özellikle Müslüman dünyası buna amel etmelidir. Dolayısıyla adalet ve insafın gerekliliklerini yerine getirmeli ve İslam ülkelerinin teşkilatı da bu konuda kendi rolünü oynamalıdır. Şu husus da açık olmalıdır ki; sulh yaptırırken şahsi menfaatler gözetilmemeli, asıl meselenin nedenleri hakkında karar verilmelidir. Sebepler ise zaten açıkça gördüğümüz gibi deccalî güçlerin bizi bir-birimize düşürmek istemesidir. Kurulan Birleşmiş Milletler (BM) vb. yapılar da hiçbir olumlu rol oynamamış, aksine artık bizzat bu insanlar onun aleyhinde konuşmaya başlamışlardır. Öyleyse eğer biz şahsi menfaatlerin ötesine geçerek, ülke çıkarlarından öte geçerek bu işi yaparsak ancak o zaman

kurtulabiliriz; aksi takdirde bu deccalî güçlerin kucağına düşeriz. Bu yüzden tüm Müslüman ülkelerin kafa kafaya verip düşünmeye ihtiyaçları vardır.

İslam'da Kardeşlik - Barışın temeli

Nitekim Allah Teala bu ayetin devamında şöyle buyurmaktadır:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ○

Müminler ancak kardeşirler. Öyleyse birbiriyle savaşılan iki kardeşinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun (takva sahibi olun) ki size merhamet edilsin.

Eğer Müslümanlar arasında, İran ile bazı Arap ülkeleri arasında olduğu söylenen ihtilaflar veya diğer Müslüman ülkeler arasındaki gibi bir anlaşmazlık çıkarsa; onlar asıl bağlarının İslami kardeşlik olduğunu hatırlamalıdır. Küçük çaplı kavgalar bu İslami kardeşliği bozma gerekçesi olmamalıdır ve Müslüman ülkeler bu konuya özellikle dikkat

etmelidir; aksi takdirde dediğim gibi İslam karşıtı güçler bundan faydalanacaktır.

Öyleyse Arap ülkelerinin ve aynı zamanda İran hükümetinin de barışçıl bir çözüm yolu bulması gerekir. Çin ve aralarında Pakistan'ın da bulunduğu bazı diğer ülkeler, barış için rollerini oynamaya hazır olduklarını teklif etmişlerdir. Keşke Müslüman dünyası bu durumu anlasa; Allah Teala onlara akıl versin. Her halükarda bizim görevimiz, özellikle Müslüman dünyası ve masumlar için dua etmektir. Ramazan ayında sadece kendi şahsi dualarınıza odaklanmayın, aynı zamanda İslam ümmeti için de dua edin. Allah Teala onlara feraset versin ki dünyada ve özellikle Müslüman dünyasında barış tesis edilebilsin; Müslüman, Müslüman'ın boynunu vuran olmasın. Birbirleriyle savaşarak yanlış yollarla birbirini katleden bu insanlar, bu eylemleriyle Allah Teala'nın gazabına hedef olmaktadırlar. Bu tür insanlar sadece bu dünyada hüsrana uğrayanlar değil, ahirette de hüsrana uğrayacak olanlardır. Bu sebeple bu konuya özel bir dikkat gösterilmesi gerekmektedir ve bunun için bizim özellikle duaya ihtiyacımız vardır. Allah Teala bize hakiki manada dua etme muvaffakiyeti de ihsan eylesin.

